

F. t. Børnelov

skønselementer, at afgørelsen i realiteten overlades til den enkelte dommer.

Heroverfor står efter udvalgets opfattelse bl.a., at det vil kunne være ødelæggende for den pågældende kvindes ægteskab eller samlivsforhold, hvis tredjemand skal have prøvet, om han er barnets far, at den, der alene har haft et enkelt eller nogle få tilfældige forhold til moderen, ikke kan have en berettiget forventning om at kunne blive barnets far, og at en generel ret til at få prøvet spørgsmålet om faderskab vil kunne anvendes i chikaneøjemed.

Over for disse modhensyn har udvalget bl.a. anført, at den ægtemand, der har haft et forhold til en anden kvinde, efter de gældende regler ikke er beskyttet mod at blive inddraget i en faderskabssag, og at mænd og kvinder bør ligestilles i dette spørgsmål. Med hensyn til chikanespørgsmålet har udvalget peget på, at mænd, der har haft et forhold til den pågældende kvinde, under alle omstændigheder vil kunne give oplysning herom til hendes ægtefælle eller samlever.

Udvalget har efter en samlet afvejning fundet, at der bør indføres en generel ret for mænd, der i konceptionsperioden har haft seksuelt forhold til moderen, til at få prøvet faderskabsspørgsmålet, og at denne ret kun bør begrænses i tilfælde, hvor afgørende hensyn taler imod, at den pågældende mand kan blive barnets far.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 48 ff.

2.8.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med Børnelovsudvalget i, at ægtemænd fortsat bør have ret til at få prøvet spørgsmålet om faderskab til ægtefællens børn, og at det samme bør gælde for mænd, der samlever med moderen uden at være gift med hende.

Særligt med hensyn til samlever bemærkes, at en ret til at få prøvet faderskabsspørgsmålet må anses for naturlig i lyset af lovforslagets almindelige princip om ligestilling af gifte og ugifte samlevende. Også under hensyn til antallet af børn, som i dag fødes i samlivsforhold, finder Justitsministeriet det rigtigt, at mænd i sådanne forhold får samme ret som ægtemænd. Som udvalget peger på, må det forhold, at en sådan ret ikke allerede findes i dag, i væsentlig grad tilskrives, at der på tidspunktet for den gældende lovs gennemførelse (1960) kun i mere begrænset omfang blev født børn uden for ægteskab. Gældende ret fører således til, at moderen i princippet f.eks. kan forhindre en fast og mangeårig samlever i at få fastslået faderskabet til hans barn.

Det er derimod efter Justitsministeriets opfattelse et spørgsmål, om mænds ret til at få prøvet faderskabsspørgsmål også bør gælde i tilfælde, hvor der hverken foreligger ægteskab eller samlivsforhold mellem moderen og den pågældende mand.

Det kan anføres, at spørgsmålet for en praktisk betragtning må antages at være af begrænset betydning. At en mand, som ikke er gift eller lever sammen med moderen, i strid med, hvad moderen ønsker, skulle anmode om at få fastslået sit faderskab med deraf følgende forsørgelsespligt m.v., kan - som også anført af udvalget - næppe antages at være særligt ofte forekommende.

Justitsministeriet er for så vidt enig i de argumenter, som udvalget anfører til støtte for, at de omtalte mænd ikke bør kunne rejse faderskabssag. Det er imidlertid samtidig Justitsministeriets opfattelse, at de hensyn, som udvalget anfører imod disse argumenter, må anses for meget væsentlige.

Det må således bl.a. fremhæves, at en mand, som har haft et forhold til en anden kvinde, efter de gældende regler uden videre kan blive inddraget i en faderskabssag, såfremt moderen opgiver ham som faderskabsmulighed. Det er i den forbindelse uden betydning, om der f.eks. alene har været tale om et enkeltstående forhold, og om den pågældende mand allerede er gift eller lever sammen med en anden kvinde. At moderen som foreslået af udvalget må tåle, at det i stedet er manden, der ønsker faderskabet fastslået, er ud fra denne betragtning blot en ligestilling mellem mænd og kvinder.

Det må endvidere bl.a. konstateres, at den, der efter udvalgets forslag måtte rejse faderskabssag i chikaneøjemed, allerede i dag har mulighed for at »bryde ind« i et bestående ægteskab eller samliv ved at oplyse moderens ægtefælle eller samlever om det forhold, som har bestået.

Hertil kommer, at det, som udvalget peger på, ville være meget vanskeligt at drage en præcis grænse mellem tilfælde, hvor den pågældende mand har haft et sådant samlivsforhold til moderen, at han bør kunne få faderskabsspørgsmålet prøvet, og tilfælde, hvor dette ikke gælder.

Sammenfattende er Justitsministeriet herefter enig med udvalget i, at mest taler for en generel ret for mænd, som i konceptionsperioden har haft seksuelt forhold til moderen, til at få prøvet faderskabsspørgsmålet, og at denne ret kun bør begrænses i tilfælde, hvor afgørende hensyn taler imod, at den pågældende kan blive barnets far, jf. herom pkt. 2.9 nedenfor.

Afviser moderen, at der har været et seksuelt forhold, må statsamtet indbringe sagen for retten. Her må